

mærksom på den situation, som hr. Thulesen Dahl lige har beskrevet.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt i forbindelse med ordvekslingen mellem hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Marianne Jelved stille fru Marianne Jelved det spørgsmål, om ikke redegørelsen af 4. oktober netop opererer med, at vi på den ene side har de normale tilstande, og at vi på den anden side har en særlig tilstand, når der er folketingsvalg, men at der også er en gråzone, hvor man skal udvise følsomhed, f.eks. i den situation, hvor vi nærmer os afslutningen af en debat op til en folkeafstemning. Uanset om vi synes, der er klarhed eller ikkeklarhed, er det i hvert fald helt sikkert, at en regering til enhver tid skal være meget opmærksom på det, som justitsministeren også siger i sin redegørelse.

Kl. 11.50

Men jeg synes også, at når disse kloge mennesker efter denne debat bliver samlet i et udvalg, kan de jo også se på, om der er et særligt behov her, eller der ikke er et særligt behov her. Man kan være fordomsfri over for, hvad andre mener om det her, men jeg mener, det er præciseret, at det er en gråzone, vi er i.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu var debatten kommet lykkeligt ind på et spor, hvor man ikke stod i hver sin lejr og smed sten i hovedet på hinanden. Men jeg synes, jeg må sige til fru Marianne Jelveds sidste indlæg, at nu er hykleriet næsten ikke til at bære, når spørgsmålet om at sætte ministerielle embedsmænd til at lave en poppet og rent partimæssig pjece i forbindelse med en folkeafstemning bliver gjort til det samme som spørgsmålet om at føre den rigtige økonomiske politik. Forholdet er jo, at ved en folkeafstemning er regeringen og for så vidt hele Folketinget trådt tilbage og har sagt: Nu er det vælgerne, der er højeste instans; nu er det deres dømmekraft, der tæller. Så skal man ikke springe op på nakken af vælgerkorpset og forsøge at piske det til at gå i den rigtige retning. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at ingen, som er ved sin fornufts fulde og sunde brug, kan hævde, at den pjece med Lise Nørgaard, fru Marianne Jelved fik lavet, var et nødvendigt stykke oplysningsarbejde om økonomisk politik. Det var populistisk, det var for billigt, og jeg synes ikke, det vil

være til at bære ved fremtidige folkeafstemninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er lige præcis inde ved noget meget væsentligt, også med hensyn til hvordan vi nu skal skrue reglerne sammen.

Vi har haft en situation, hvor der har været massiv kritik i forbindelse med en folkeafstemning, og hvor også den siddende statsminister på daværende tidspunkt var meget opmærksom på, at her var der et problem, sådan som jeg kan huske det blev formuleret. Vi fik så den redegørelse fra Justitsministeriet, som hr. Aage Frandsen så rigtigt henviser til, men som egentlig bare konstaterer, at her er der et problem, her er der noget, man skal være særlig opmærksom på.

Nu står vi så her som Folketing og siger, at nu skal vi have præciseret reglerne, og nu skal vi have nogle kloge folk til at hjælpe os med at finde ud af, hvordan vi i højere grad kan sikre, at der ikke er nogen gråzoner, men klare linjer. Så må det også være en af de fornemste opgaver for os at sikre, at der ikke, efter at arbejdet er tilendebragt, er uklarhed om mulighederne i forbindelse med en folkeafstemning, og her er det vores klare indtryk, at det bør være logik for alle, at det selvfølgelig må være sådan, som hr. Jesper Langballe netop har redegjort for: når der er en folkeafstemning, lader man sine embedsmænd træde lidt tilbage og siger: De skal stadig servicere i det almindelige arbejde, der foregår i ministeriet, men med hensyn til det spørgsmål, hvor folket nu skal træffe sit valg, kan det ikke nytte noget, at partierne og organisationerne får en ekstra part, de skal kæmpe imod, nemlig et embedsmandskorps, der er lønnet af os alle sammen til at varetage nogle helt andre opgaver i ministerierne.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Aage Frandsen: Jeg bryder mig ikke om ordet gråzone i denne sammenhæng, men jeg er fuldstændig indforstået med det, der står i redegørelsen af den 4. oktober 2001 – jeg var selv med til at sige god for den, inden den blev fremlagt – om at der er grund til at vise særlig opmærksomhed i den sidste fase op til en folkeafstemning. Jeg mener også, det er et interessant diskussionstema, selv om det måske ligger lidt i kanten af det, vi diskuterer i dag, men vi kan tage diskussionen ved en anden lejlighed.